

DIN MINUNILE SF. IERARH NICOLAE

❖ **F**iuul meu a avut mari probleme de sănătate încă de la naștere, pentru că s-a născut mai înainte de vreme. În mod normal, un copil născut înainte de vreme nu poate respira singur, ci trebuie să i se facă respirație artificială. Fiul meu s-a născut într-o zi de pomenire a Sfântului Nicolae. El a început să respire singur. Medicii susțineau că s-a întâmplat o minune. A respirat singur 24 de ore, până când s-a eliberat primul aparat de respirație artificială din spital. Atunci medicii mi-au spus să fiu pregătită pentru orice. Eu continuam să mă rog. Au urmat zece zile de reanimare în spitalul pentru copii, apoi copilul a avut o hemoragie cerebrală, plămânii lui erau slabi, avea greutate mică. ...

Am înțeles că toate acestea sunt încercări de la Dumnezeu.

Credința mea s-a întărit. Soțul meu a început să creadă și el în Dumnezeu și s-a botezat. În spital, am reușit să botezăm copilul cu numele Nicolae. Iar peste puțin timp, copilul s-a însănătoșit și noi am fost externați.

La ieșirea din spital, medicii ne spuneau că el poate rămâne invalid și că poate să sufere mai târziu de multe boli cronice.

Peste o lună, în orașelul nostru a fost adusă icoana Sfântului Nicolae Făcătorul de minuni, copie de pe cea care se află la moaștele Sfântului de la Catedrala Hristos Mântuitorul.

Ne-am dus să ne închinăm la ea împreună cu copilul.

El primește Sfintele Taine cu o evlavie neobișnuită pentru un copil, iar în fața icoanelor devine foarte serios.

Iată, au trecut câțiva ani, iar el continuă să fie sănătos și cuminte.

Îi mulțumim Sfântului pentru toate cele pe care ni le-a dăruit, îi mulțumim și pentru ocrotirea sa pe care o simțim din plin până astăzi.

Sfinte Părinte Nicolae, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi, cei care avem trebuință de ajutorul tău!

Iulia, orașul Ekaterinburg, Rusia

❖ **L**a mine acasă se păstrează câteva picături de ulei sfințit, pe care l-am primit de la biserică după Sfântul Maslu săvârșit în ziua pomenirii Sfântului Nicolae. S-a întâmplat ca odată mama să se afle în vizită la mine. O dorea cumplit o măsea. Eu am dus-o la policlinică, unde i-au scos-o. Însă peste puțin timp, mama a făcut febră mare, obrazul i s-a înroșit și i s-a umflat. Suferea mult, iar eu nu o puteam ajuta cu nimic. La acea oră târzie, policlinica era deja închisă.

Mi-am îndreptat instinctiv privirea spre icoane. În minte mi-au răsunat cuvintele din Evanghelie: „După credința voastră fie vouă” (Matei 9,29). Am privit sticluța cu ulei sfințit și am început să mă rog Sfântului Nicolae, Făcătorul de minuni. Am luat sticluța în mână și am uns cu ulei obrații mamei, făcând semnul crucii pe ei și rostind:

– *În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.*

În văzul întregii familii, mama a început să se simtă din ce în ce mai bine: roșeața și umflătura au dispărut, iar febra a scăzut. Cu toții ne-am bucurat. I-am propus mamei, de câteva ori, să citească, drept mulțumire pentru vindecarea minunată, Acatistul Sfântului Nicolae. Ea însă a refuzat, susținând că nu fusese decât o simplă întâmplare. Tot în aceeași seară durerea i-a revenit.

*Irina, din orasul Samara, Rusia
(Viața și minunile Sfântului Nicolae.
carte pentru copii, părinți și bunici)*